

Dziennik Urzędowy C 130

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 62

8 kwietnia 2019

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2019/C 130/01	Kursy walutowe euro	1
2019/C 130/02	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2016 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie AT.39914(1) – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro – Sprawozdawca: Portugalia	2
2019/C 130/03	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 5 grudnia 2016 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie AT.39914(2) – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro – Sprawozdawca: Portugalia	3
2019/C 130/04	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkania wyjaśniające – AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro	4
2019/C 130/05	Streszczenie decyzji Komisji z dnia 7 grudnia 2016 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG (Sprawa AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro) (notyfikowanej jako dokument nr C(2016) 8530)	11
2019/C 130/06	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	16

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2019/C 130/07	Wykaz zawartych przez państwa członkowskie z państwami trzecimi umów dwustronnych w sprawie zniesienia wiz, umożliwiających przedłużenie okresu pobytu zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. b) konwencji wykonawczej do układu z Schengen	17
---------------	--	----

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2019/C 130/08	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9346 – Investcorp/Aberdeen/JV) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	53
2019/C 130/09	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9340 – Alliance Automotive Group/PartsPoint Group) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	55
2019/C 130/10	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9344 – Swiss Life/Montagu/Pondus) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	56

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

5 kwietnia 2019 r.

(2019/C 130/01)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany
USD Dolar amerykański	1,1233	CAD Dolar kanadyjski	1,5030
JPY Jen	125,44	HKD Dolar Hongkongu	8,8173
DKK Korona duńska	7,4646	NZD Dolar nowozelandzki	1,6662
GBP Funt szterling	0,85938	SGD Dolar singapurski	1,5215
SEK Korona szwedzka	10,4260	KRW Won	1 277,64
CHF Frank szwajcarski	1,1235	ZAR Rand	15,8078
ISK Korona islandzka	133,40	CNY Yuan renminbi	7,5457
NOK Korona norweska	9,6610	HRK Kuna chorwacka	7,4235
BGN Lew	1,9558	IDR Rupia indonezyjska	15 900,87
CZK Korona czeska	25,613	MYR Ringgit malezyjski	4,5985
HUF Forint węgierski	320,75	PHP Peso filipińskie	58,537
PLN Złoty polski	4,2897	RUB Rubel rosyjski	73,3270
RON Lej rumuński	4,7513	THB Bat tajlandzki	35,833
TRY Lir turecki	6,2855	BRL Real	4,3266
AUD Dolar australijski	1,5787	MXN Peso meksykańskie	21,4975
		INR Rupia indyjska	77,7870

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2016 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
AT.39914(1) – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro**

Sprawozdawca: Portugalia

(2019/C 130/02)

1. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że zachowanie antykonkurencyjne, którego dotyczy projekt decyzji, stanowi porozumienie lub praktyki uzgodnione między przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.
 2. Komitet Doradczy zgadza się z dokonaną przez Komisję oceną zakresu produktowego i geograficznego porozumienia lub praktyk uzgodnionych, zawartą w projekcie decyzji.
 3. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji, że przedsiębiorstwa, których dotyczy projekt decyzji, uczestniczyły w pojedynczym i ciągłym naruszeniu przepisów art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.
 4. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji, że przedmiotem porozumienia lub praktyk uzgodnionych było ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.
 5. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że przedmiotowe porozumienie lub uzgodnione praktyki mogły mieć znaczny wpływ na handel między państwami członkowskimi UE/umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.
 6. Komitet Doradczy zgadza się z oceną Komisji dotyczącą czasu trwania naruszenia.
 7. Komitet Doradczy zgadza się z projektem decyzji Komisji co do adresatów tej decyzji.
 8. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 5 grudnia 2016 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
AT.39914(2) – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro**

Sprawozdawca: Portugalia

(2019/C 130/03)

1. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że na adresatów projektu decyzji należy nałożyć grzywnę.
 2. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją co do zastosowania wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
 3. Komitet Doradczy podziela stanowisko Komisji w sprawie podstawowych kwot grzywien.
 4. Komitet Doradczy zgadza się z określeniem czasu trwania naruszenia na potrzeby obliczenia grzywien.
 5. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że w przedmiotowej sprawie nie występują okoliczności obciążające.
 6. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji w odniesieniu do występowania okoliczności łagodzących w przedmiotowej sprawie i związanego z nimi poziomu redukcji.
 7. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją w sprawie ostatecznej kwoty grzywien.
 8. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkania wyjaśniające ⁽¹⁾**AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro**

(2019/C 130/04)

Wprowadzenie

1. W projekcie decyzji, którego dotyczy niniejsze sprawozdanie (projekt decyzji), stwierdzono, że trzy przedsiębiorstwa naruszyły art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG przez uczestniczenie w pojedynczym i ciągłym naruszeniu polegającym na porozumieniach lub praktykach uzgodnionych, które miały na celu zakłócenie normalnego kształtowania się elementów składowych wycen w sektorze instrumentów pochodnych stopy procentowej dla euro ⁽²⁾ (EIRD) ⁽³⁾.
2. W odniesieniu do czterech pozostałych przedsiębiorstw ⁽⁴⁾ oraz w związku ze sprawą AT.39914 Komisja przyjęła w dniu 4 grudnia 2013 r. decyzję w ramach postępowania ugodowego, którego przeprowadzenie jest dopuszczone w art. 10a rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽⁵⁾ (decyzja w sprawie ugody ⁽⁶⁾). Sprawę AT.39914 można zatem określić jako sprawę rozstrzygniętą dwuetapowo w drodze hybrydowego postępowania ugodowego: postępowanie „hybrydowe” oznacza, że stanowiło ono połączenie zwykłej procedury przewidzianej w tym rozporządzeniu z postępowaniem ugodowym określonym w jego art. 10a; rozstrzygnięcie „dwuetapowe” oznacza, że decyzję w sprawie ugody przyjęto przed zakończeniem zwykłej procedury, której podlegały strony postępowania nieugodowego (postępowanie nieugodowe). Niniejszy projekt sprawozdania końcowego dotyczy postępowania nieugodowego.
3. Postępowanie w sprawie AT.39914 rozpoczęło się po złożeniu przez [...] w czerwcu 2011 r. wniosku o zwolnienie z grzywny. W październiku 2011 r. Komisja przeprowadziła niezapowiedziane kontrole w [...]. Następnie Komisja otrzymała wnioski o złagodzenie kar od stron postępowania ugodowego innych niż [...]. Wszczynając w dniu 5 marca 2013 r. postępowanie w sprawie AT.39914, Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do zaangażowania się w rozmowy mające na celu zawarcie ugody. Strony postępowania nieugodowego zdecydowały ostatecznie, że nie będą uczestniczyć w postępowaniu ugodowym.

Część pisemna postępowania nieugodowego

Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, pismo przedstawiające okoliczności faktyczne i terminy udzielenia odpowiedzi na piśmie

4. W dniu 19 maja 2014 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w postępowaniu nieugodowym. W pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń Komisja wyraziła wstępną opinię, iż zainteresowane przedsiębiorstwa uczestniczyły w działaniach o znamionach zmywy dotyczących sektora EIRD, które stanowiły naruszenie art. 101 TFUE.
5. Pierwotnie Komisja wyznaczyła stronom postępowania nieugodowego termin czterech tygodni na udzielenie odpowiedzi na piśmie na jej pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Po otrzymaniu wniosków o przedłużenie tego terminu Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji (DG ds. Konkurencji) przyznała stronom dodatkowe cztery tygodnie, wyznaczając termin nadsyłania odpowiedzi na koniec lipca 2014 r. W związku z dalszymi wnioskami o przedłużenie tego terminu i kolejnych wyznaczonych terminów, motywowanymi przede wszystkim trwającym sporem dotyczącym ujawnienia dokumentów (zob. pkt 8–19 poniżej), zobowiązałem strony postępowania nieugodowego do dostarczenia pisemnych odpowiedzi na przedstawione im zarzuty do dnia 14 listopada 2014 r., zgadzając się jednocześnie, aby przedstawiły swoje uwagi, w szczególności na temat metody ustalania grzywien przedstawionej w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, po rozstrzygnięciu kwestii spornych dotyczących ujawnienia dokumentów. Wszystkie trzy strony postępowania nieugodowego przekazały pisemne odpowiedzi na zarzuty Komisji do dnia 14 listopada 2014 r. W późniejszym terminie, wyznaczonym na dzień 31 marca 2015 r., strony wypowiedziały się na temat proponowanej metody ustalania grzywien, włączając swoje uwagi do zaktualizowanych pisemnych odpowiedzi na zgłoszenie zastrzeżeń.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29) (decyzja 2011/695/UE). Urzędnikiem przeprowadzającym spotkania wyjaśniające w sprawie AT.39914 był pierwotnie Michael Albers, który odszedł z Komisji, przechodząc na emeryturę w lipcu 2013 r. Sprawą tą zajmował się następnie Wouter Wils, do czasu objęcia przeze mnie stanowiska urzędnika przeprowadzającego spotkania wyjaśniające w dniu 16 października 2013 r.

⁽²⁾ Instrumenty pochodne EIRD są to produkty finansowe powiązane z określonymi stopami kredytów udzielanych między bankami. Przedmiotowa sprawa dotyczyła w szczególności stóp *Euro Interbank Offered Rate* (EURIBOR) i *Euro Over-Night Index Average* (EONIA).

⁽³⁾ Projekt decyzji jest skierowany do następujących podmiotów prawnych (strony postępowania nieugodowego), wymienionych w podziale na grupy kapitałowe: *Crédit Agricole SA* i *Crédit Agricole Corporate and Investment Bank* (zwane dalej łącznie *Crédit Agricole*); *HSBC Holdings plc*, *HSBC Bank plc* i *HSBC France* (zwane dalej łącznie *HSBC*); oraz *JPMorgan Chase & Co.*, *JPMorgan Chase Bank*, *National Association* i *J.P. Morgan Services LLP* (zwane dalej łącznie *JPMorgan*).

⁽⁴⁾ [...] (zwane, zamiennie z podmiotami prawnymi reprezentującymi te przedsiębiorstwa w sprawie AT.39914, stronami postępowania ugodowego).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18), zmienione w szczególności rozporządzeniem Komisji nr 622/2008 z dnia 30 czerwca 2008 r. (Dz.U. L 171 z 1.7.2008, s. 29).

⁽⁶⁾ Decyzja C(2013) 8512 final, zmieniona w odniesieniu do grzywny nałożonej na [...] decyzją C(2016) 1995 final z dnia 6 kwietnia 2016 r. (decyzja zmieniająca).

6. W dniu 30 marca 2015 r. DG ds. Konkurencji przesłała do stron postępowania nieugodowego pismo przedstawiające okoliczności faktyczne⁽⁷⁾, do którego załączyła dodatkowe nagrania dźwiękowe wraz z ich transkrypcjami. Nagrania te otrzymano w lutym 2015 r. od jednej ze stron postępowania ugodowego (pismo z 2015 r. przedstawiające okoliczności faktyczne). Strony postępowania nieugodowego otrzymały trzy tygodnie na udzielenie odpowiedzi. Po przedłużeniu tego terminu do dnia 6 maja 2015 r. Crédit Agricole i HSBC przedstawiły swoje uwagi na temat pisma z 2015 r. przedstawiającego okoliczności faktyczne.
7. W dniu 9 września 2016 r. Komisja wystosowała do JPMorgan pismo przedstawiające okoliczności faktyczne. Decyzją z dnia 22 września 2016 r., potwierdzoną następnego dnia po otrzymaniu uwag JPMorgan, przedłużyłem termin odpowiedzi na to pismo przedstawiające okoliczności faktyczne do dnia 3 października 2016 r.

Dostęp do akt i ujawnianie dokumentów

8. Znaczej liczby kwestii dotyczących dostępu do akt i ujawniania dokumentów nie udało się rozstrzygnąć w pierwszej instancji między stronami postępowania nieugodowego a DG ds. Konkurencji zgodnie z art. 3 ust. 7 decyzji 2011/695/UE. Wiele z nich zostało zatem przekazanych do mnie do rozpatrzenia.
9. Na początku strony postępowania nieugodowego otrzymały dostęp do akt na trzech płytach DVD w dniu 28 maja 2014 r.⁽⁸⁾. W czerwcu i lipcu 2014 r. otrzymały one również dostęp – w siedzibie DG ds. Konkurencji – do transkrypcji ustnych oświadczeń stron postępowania ugodowego i nagrań dźwiękowych pewnych rozmów telefonicznych między traderami prowadzącymi obrót instrumentami pochodnymi.
10. Strony postępowania nieugodowego złożyły za moim pośrednictwem wnioski o przekazanie im kopii nagrań, które mogłyby wynieść z siedziby DG ds. Konkurencji, a Dyrekcja ta przychyliła się do ich wniosku. W dniu 25 września 2014 r. nakazałem udostępnienie w ramach procedury „biura danych” nagrań dźwiękowych pewnych rozmów między traderami, które otrzymano od [...], i odrzuciłem jednocześnie zawarty we wniosku postulat dotyczący udostępnienia innych rozmów, których treść była poufna i które nie były konieczne do skutecznego korzystania z prawa do obrony. Również w dniu 25 września 2014 r. zwróciłem się do DG ds. Konkurencji o przygotowanie mniej zredagowanych wersji odpowiedzi stron w sprawie AT.39914, które otrzymano w związku z wezwaniem Komisji z dnia 12 kwietnia 2012 r. do udzielenia informacji w sprawie klientów. Odnosne informacje nadal podlegały szczególnej ochronie, pomimo upływu czasu. Prawo do bycia wysłuchanym wymagało jednak, aby zredagowane wersje tych odpowiedzi zawierały większą ilość informacji.
11. Po mojej interwencji i po przyjęciu w dniu 4 września 2014 r. decyzji na podstawie art. 8 ust. 2 decyzji 2011/695/UE, w której odrzuciłem sprzeciw jednej ze stron postępowania ugodowego wobec ujawnienia informacji i która to decyzja nie została zaskarżona, DG ds. Konkurencji umożliwiła stronom postępowania nieugodowego dostęp w swojej siedzibie do decyzji w sprawie ugody, pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń wydanego w ramach postępowania ugodowego zakończonego tą decyzją w sprawie ugody oraz do odpowiedzi stron na to pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. W decyzji wydanej na podstawie art. 8 ust. 2 stwierdzono między innymi, że w okolicznościach, w których prowadzono postępowanie nieugodowe, w aktach postępowania nie powinno brakować dokumentów, które zostały sporządzone w sprawie AT.39914 przed wystosowaniem pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.
12. Odrzucając wniosek strony postępowania nieugodowego o dostęp do jawnych wersji odpowiedzi innych stron postępowania nieugodowego na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i do odpowiedzi na pismo z 2015 r. przedstawiające okoliczności faktyczne, wskazałem, że z orzecznictwa wynika, iż odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń Komisji otrzymane od innych przedsiębiorstw będących domniemanymi członkami kartelu, nie są zasadniczo włączane do dokumentacji znajdującej się aktach postępowania, z którymi mogą zapoznać się strony. Chociaż zasadniczo strony nie mają dostępu do odpowiedzi innych stron na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, strona może uzyskać do nich dostęp wtedy, gdy odpowiedzi te mogą zostać wykorzystane w charakterze nowych środków dowodowych odnoszących się do zarzutów sformułowanych wobec tej strony w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń⁽⁹⁾.
13. Decyzją z dnia 24 lipca 2015 r. odmówiłem dostępu do korespondencji i dokumentów dotyczących uznania [...] za zainteresowaną osobą trzecią w ramach postępowania nieugodowego. Udzielenie tego dostępu było wymagane tylko w zakresie, w jakim materiały te obejmowały nowe środki dowodowe odnoszące się do zarzutów sformułowanych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

⁽⁷⁾ Zob. pkt 109 i 111 zawiadomienia Komisji w sprawie najlepszych praktyk w zakresie prowadzenia postępowań w związku z art. 101 i 102 TFUE (Dz.U. C 308 z 20.10.2011, s. 6) (zawiadomienie w sprawie najlepszych praktyk).

⁽⁸⁾ DG ds. Konkurencji wyczoła następnie jedną z płyt DVD, zastępując ją inną płytą DVD, zawierającą mniejszą liczbę dokumentów, a pozostałe dokumenty udostępniła „kręgowi osób zaufanych”, do którego należał zewnętrzny doradca prawny stron postępowania nieugodowego.

⁽⁹⁾ Zob. wyrok w sprawie Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji (T-343/06, EU:T:2012:478, pkt 85).

14. Po otrzymaniu pisma z 2015 r. przedstawiającego okoliczności faktyczne strona postępowania nieugodowego zwróciła się o dostęp do całej korespondencji oraz wszystkich protokołów z posiedzeń, notatek z rozmów telefonicznych i innych dokumentów, które dołączono do akt Komisji w związku z postępowaniem nieugodowym po wydaniu decyzji w sprawie ugody. Uznałem, że Komisja nie jest prawnie zobowiązana do udostępnienia dokumentów, które nie były częścią akt sprawy w momencie przedstawienia pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie dokumenty stanowią nowe środki dowodowe. Podczas przeglądu akt sprawy nie zidentyfikowałem żadnych nowych środków dowodowych odnoszących się do zarzutów sformułowanych wobec tej strony w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. W lipcu 2015 r. odrzuciłem zatem przedmiotowy wniosek. Kierując się względami przejrzystości, poprosiłem jednak DG ds. Konkurencji o ujawnienie stronie postępowania nieugodowego czterech wymian komunikatów pomiędzy jedną ze stron postępowania ugodowego a DG ds. Konkurencji i wewnętrznej notatki, która przedstawiała szerszy kontekst dotyczący otrzymania przez DG ds. Konkurencji dodatkowych nagrań dźwiękowych od tej strony.
15. W toku postępowania nieugodowego podjąłem szereg decyzji w sprawie wniosków o dostęp do dokumentów związanych z szacunkami „wartości sprzedaży” niektórych stron w sprawie AT.39914. W pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń poinformowano, że w celu ustalenia wysokości grzywny Komisja zamierza posłużyć się metodą szacowania wartości sprzedaży, którą zastosowano na potrzeby decyzji w sprawie ugody. Strony postępowania nieugodowego zwróciły się w związku z tym o udostępnienie im niezmienionych lub mniej zredagowanych wersji dokumentów, które dostarczyły zainteresowane strony w odpowiedzi na wezwanie Komisji do udzielenia informacji w celu określenia ich wielkości sprzedaży.
16. W moich decyzjach z dnia 2 października 2014 r. opisałem dyskusje prowadzone ze stronami postępowania ugodowego w celu uzyskania niezmienionych lub mniej zredagowanych wersji niektórych dokumentów oraz powody zastosowania procedury „biura danych” (procedura biura danych w odniesieniu do obrotów stron) w przypadku niektórych dokumentów, które pomimo upływu czasu należało w dalszym ciągu traktować jako poufne. W październiku i grudniu 2014 r. strony postępowania nieugodowego zwróciły się do mnie ze skargą dotyczącą zakresu i sposobu redagowania przez DG ds. Konkurencji sprawozdań tej dyrekcji przygotowanych w ramach procedury biura danych w odniesieniu do obrotów stron. W dniu 4 marca 2015 r., po dalszych kontaktach ze stronami postępowania ugodowego, wydałem decyzje nakazujące ujawnienie stronom postępowania nieugodowego mniej zredagowanych wersji sprawozdań przygotowanych na potrzeby biura danych i niektórych dokumentów dotyczących obrotów, na których całkowite lub częściowe ujawnienie wyraził zgodę [...]. W decyzjach tych oddaliłem jednak pewne wnioski o większy dostęp do innych dokumentów dotyczących wielkości obrotów.
17. Przy innej okazji Crédit Agricole zwrócił się, między innymi, o dostęp do wszelkich dokumentów – nawet tych, które nie są zawarte w aktach sprawy – zawierających informacje o wymianach komunikatów dotyczących wartości sprzedaży, które miały miejsce dwustronnie, pomiędzy DG ds. Konkurencji a odpowiednimi stronami. Decyzją z dnia 27 marca 2015 r. odrzuciłem ten niejasny i ogólny wniosek. Crédit Agricole wskazał konkretnie tylko trzy wymiany komunikatów – w odniesieniu do tych wymian stwierdziłem zasadniczo, że osobiste notatki pojedynczych członków zespołu zajmującego się sprawą nie zawierały środków dowodowych dotyczących zarzutów Komisji ani istotnych informacji odnoszących się do przedmiotu postępowania. Stanowiły one dokumenty wewnętrzne, a zgodnie z odpowiednimi zasadami, przepisami i orzecznictwem Komisja nie ma obowiązku ujawniać tego rodzaju dokumentów.
18. Decyzja zmieniająca została przyjęta w związku z otrzymaniem od [...] zmienionych danych o wartości sprzedaży. Przedsiębiorstwo to zorientowało się, że początkowo przedstawione dane zostały zestawione przy użyciu nieprawidłowej metody. Po przyjęciu decyzji zmieniającej [...] wycofał swoją skargę o unieważnienie decyzji w sprawie ugody⁽¹⁰⁾. DG ds. Konkurencji umożliwiła stronom postępowania nieugodowego dostęp do zmienionych danych [...] w drodze procedury zbliżonej do procedury biura danych w odniesieniu do obrotów stron. Decyzją z dnia 22 lipca 2016 r. odrzuciłem wniosek strony postępowania nieugodowego o dostęp do tych zmienionych danych bez ograniczeń nałożonych tą procedurą. Na mocy dwóch odrębnych decyzji wydanych w dniu 16 września 2016 r. oddaliłem wnioski tej samej strony dotyczące, po pierwsze, dostępu do niektórych danych dotyczących wartości sprzedaży, które przedstawiły pierwotnie strony postępowania ugodowego⁽¹¹⁾, bez ograniczeń nałożonych procedurą biura danych w odniesieniu do obrotów stron i, po drugie, pism procesowych i innych materiałów przesyłanych w kontekście skargi o unieważnienie wniesionej przez [...].
19. W kilku decyzjach odrzucających w całości lub w części wnioski o większy dostęp do dokumentów odnoszących się do danych o wartości sprzedaży wspomniano, że chociaż Komisja stara się – zgodnie z pkt 85 zawiadomienia w sprawie najlepszych praktyk – zapewnić adresatom pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń możliwość przedstawienia komentarzy na temat sposobu naliczenia ewentualnych grzywien, to zgodnie z utrwalonym orzecznictwem⁽¹²⁾

⁽¹⁰⁾ Sprawa T-98/14 (Dz.U. C 142 z 12.5.2014, s. 36 i postanowienie EU:T:2016:131).

⁽¹¹⁾ Informacje te były już przedmiotem mojej decyzji z dnia 2 października 2014 r.

⁽¹²⁾ Między innymi wyroki w sprawach *Musique Diffusion française i in. przeciwko Komisji* (100/83–103/80, EU:C:1983:158, pkt 21) oraz *Pilkington Group i in. przeciwko Komisji* (T-72/09, EU:T:2014:1094, pkt 228–244).

Komisja nie jest do tego prawnie zobowiązana. Istnieje zatem różnica pomiędzy prawem do bycia wysłuchanym w zakresie zarzutów podniesionych przez Komisję, które jest potwierdzone w art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹³⁾ i które wiąże się z prawem dostępu do akt⁽¹⁴⁾, a możliwością przedstawienia komentarzy na temat sposobu ustalenia grzywien, którą dopuszcza pkt 85 zawiadomienia w sprawie najlepszych praktyk.

Zainteresowana osoba trzecia w ramach postępowania nieugodowego: [...]

20. W dniu 2 kwietnia 2015 r. [...] zwrócił się o bycie wysłuchanym podczas postępowania nieugodowego w charakterze zainteresowanej osoby trzeciej. Rozpatrzyłem ten wniosek pozytywnie w dniu 27 kwietnia 2015 r., uznając, w świetle pism procesowych tego podmiotu oraz szczególnych okoliczności sprawy AT.39914, że [...] wykazał „wystarczający interes”. W drodze decyzji wydanej w dniu 26 kwietnia 2015 r. na podstawie art. 7 ust. 2 lit. d) decyzji 2011/695/UE odrzuciłem wniosek [...] o udostępnienie zredagowanej wersji pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. Jako zainteresowana osoba trzecia [...] nie był uprawniony do otrzymania bardziej szczegółowych informacji niż pisemny opis rodzaju i przedmiotu postępowania nieugodowego. Dostęp do zredagowanej wersji pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń nie był w każdym razie niezbędny [...], aby mógł on dążyć do ochrony własnych interesów przez pisemne przedstawienie swoich opinii na podstawie art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004.

Złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym

21. Crédit Agricole przedstawił szereg uwag dotyczących generalnie możliwości bycia wysłuchanym podczas spotkania wyjaśniającego i po tym spotkaniu. W odniesieniu do składania ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym odpowiedziałem Crédit Agricole w piśmie z dnia 20 kwietnia 2015 r., że obecność wszystkich komisarzy UE nie jest wymagana w świetle orzecznictwa⁽¹⁵⁾. To samo dotyczy odrębnego spotkania wyjaśniającego w sprawie ewentualnych kar⁽¹⁶⁾. Strony postępowania nieugodowego składały ustne wyjaśnienia na spotkaniach wyjaśniających w dniach 15–17 czerwca 2015 r. [...] nie złożył wniosku o uczestnictwo w spotkaniach wyjaśniających.

Znaczące kwestie proceduralne podniesione w trakcie procedury nieugodowej

Zarzuty dotyczące wadliwości unijnych postępowań w zakresie ochrony konkurencji

22. Przeciwnie do twierdzeń Crédit Agricole, z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁽¹⁷⁾ (TSUE) i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC)⁽¹⁸⁾ wynika, że unijny system egzekwowania prawa konkurencji jest zgodny z prawem. Co więcej, wiele szczegółowych przepisów i praktyk, wobec których wysunął zarzuty Crédit Agricole, zostało potwierdzonych w orzecznictwie UE. Jak wyjaśniłem we wspomnianym wcześniej piśmie z dnia 20 kwietnia 2015 r., niektóre środki, o które wnioskował Crédit Agricole, takie jak możliwość uczestniczenia we wszelkich posiedzeniach komitetu doradczego lub kolegium komisarzy związanych z postępowaniem nieugodowym i składania wniosków podczas tych posiedzeń czy też dostęp do wewnętrznych dokumentów Komisji sporządzonych po spotkaniu wyjaśniającym, nie są przewidziane w obowiązujących przepisach.

Domniemanie niewinności i obowiązek bezstronności

23. Wszystkie strony postępowania nieugodowego wysunęły zarzut, że dwuetapowe rozstrzyganie sprawy AT.39914 w drodze postępowania hybrydowego musiało negatywnie wpłynąć na nastawienie DG ds. Konkurencji i ocenę Komisji w ramach postępowania nieugodowego, przez co naruszono zasadę domniemanie niewinności wobec stron tego postępowania i obowiązek właściwego administrowania. Strony postępowania nieugodowego wskazały w szczególności na projekt zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z marca 2015 r., w którym uznała ona, że niektóre publiczne oświadczenia wiceprzewodniczącego Komisji odpowiedzialnego za politykę konkurencji, Joaquína Almunii, które miały miejsce w latach 2012 i 2014, stworzyły wrażenie, że w momencie tych oświadczeń Komisja potwierdziła już fakt udziału stron w kartelu⁽¹⁹⁾. Kolejny zarzut stron postępowania nieugodowego dotyczył faktu, że decyzja w sprawie ugody zawiera ocenę okoliczności faktycznych i kwalifikację prawne, które w sposób oczywisty dotyczą zarówno stron postępowania ugodowego, jak i stron postępowania nieugodowego.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Zob. m.in. wyrok w sprawie Aalborg Portland i in. przeciwko Komisji (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P i C-219/00 P, EU:C:2004:6, pkt 68).

⁽¹⁵⁾ Zob. wyroki w sprawach Boehringer Mannheim przeciwko Komisji (45/69, EU:C:1970:73, pkt 22 i 23); Bolloré przeciwko Komisji (T-372/10, EU:T:2012:325, pkt 56–61); oraz Emesa-Trefilería i Industrias Galycas przeciwko Komisji (T-406/10, EU:T:2015:499, pkt 120 i przytoczone tam orzecznictwo).

⁽¹⁶⁾ Zob. wyrok w sprawie Pilkington Group i in. przeciwko Komisji (T-72/09, EU:T:2014:1094, pkt 234–237 i przytoczone tam orzecznictwo).

⁽¹⁷⁾ Zob. na przykład wyroki w sprawach Chalkor przeciwko Komisji (C-386/10 P, EU:C:2011:815, pkt 45–67); Otis i in. (C-199/11, EU:C:2012:684, pkt 56–63); Telefónica i Telefónica de España przeciwko Komisji (C-295/12 P, EU:C:2014:2062, pkt 39–59); Groupement des cartes bancaires (CB) przeciwko Komisji (C-67/13, EU:C:2014:2204, pkt 41–46); Sasol i in. przeciwko Komisji (T-541/08; EU:T:2014:628, pkt 206–208), oraz Emesa-Trefilería i Industrias Galycas przeciwko Komisji (T-406/10, EU:T:2015:499, pkt 113–128).

⁽¹⁸⁾ W szczególności A. Menarini Diagnostics S.R.L. przeciwko Włochom, skarga nr 43509/08, wyrok z dn. 27 września 2011 r. (CE:ECHR:2011:0927JUD004350908), pkt 59.

⁽¹⁹⁾ Rzecznik zamknęła dochodzenie, potwierdzając ustalenie dotyczące niewłaściwego administrowania (zob. decyzja w sprawie skargi 1021/2014/PD (wniesionej przez Crédit Agricole) dostępna na stronie <http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/decision.faces/en/61312/html.bookmark>).

24. Zasada domniemania niewinności ma zastosowanie do postępowania nieugodowego⁽²⁰⁾. Zgodnie z orzecznictwem ETPC, na które powołuje się TSUE, zasada ta zostaje naruszona, gdy dochodzi do wydania oświadczeń lub decyzji, które odzwierciedlają przeświadczenie o winie danej osoby, wzbudzają w społeczeństwie przekonanie o winie tej osoby lub przesądzą o ocenie okoliczności faktycznych przez właściwy organ decyzyjny⁽²¹⁾. Trybunał orzekł również, że to domniemanie wyklucza jakiegokolwiek formalne stwierdzenie, a nawet samą aluzję w sprawie odpowiedzialności oskarżonego o popełnienie danego naruszenia w decyzji kończącej postępowanie w sprawie, bez uprzedniego zapewnienia mu wszelkich gwarancji normalnie przysługujących w wykonywaniu prawa do obrony w postępowaniu prowadzonym w zwykłym trybie, zakończonym wydaniem rozstrzygnięcia co do istoty sprawy⁽²²⁾.
25. Niemniej jednak, w orzecznictwie uznaje się, że zasada domniemania niewinności „nie uniemożliwia władzom [...] informowania społeczeństwa o prowadzonych postępowaniach karnych, ale wymaga [...], aby odbywało się to z zachowaniem pełnej dyskrecji i ostrożności, której wymaga poszanowanie zasady domniemania niewinności”⁽²³⁾. Dokonuje się rozróżnienia między wypowiedziami odzwierciedlającymi opinię, iż konkretna osoba jest winna (naruszającymi zasadę domniemania niewinności) a wypowiedziami, które odnoszą się do „stanu przypuszczenia” (generalnie uważanymi za możliwe do przyjęcia)⁽²⁴⁾. ETPC orzekł, że ważne jest rzeczywiste znaczenie wspomnianych oświadczeń, a nie dosłowna ich forma⁽²⁵⁾. Choć zastosowanie języka ma zasadnicze znaczenie w tym względzie, ważne są także kontekst i konkretne okoliczności, w których złożono kwestionowane oświadczenie. Jednak nawet zastosowanie niefortunnego sformułowania nie może mieć decydującego charakteru, jeżeli uwzględni się charakter i kontekst danego postępowania⁽²⁶⁾.
26. Niektóre oświadczenia byłego wiceprzewodniczącego Komisji (i innych osób) będące przedmiotem krytyki stron postępowania nieugodowego są godne ubolewania, ponieważ można je było zinterpretować jako publiczną sugestię, że postępowanie nieugodowe może prowadzić tylko do jednego wyniku, którym jest stwierdzenie naruszenia. Jednakże nawet jeżeli w tych wypadkach należałoby zachować większą dyskrecję i ostrożność, nie wynika stąd automatycznie wniosek, że nie zapewniono skutecznego wykonywania praw procesowych stron postępowania nieugodowego. Zarówno w projekcie zalecenia, jak i swojej ostatecznej decyzji Rzecznik uznała, że jest mało prawdopodobne, aby stwierdzone przez niego niewłaściwe administrowanie mogło wpłynąć na dalsze traktowanie sprawy *Crédit Agricole* przez Komisję, ponieważ postępowanie było nadal w toku i nastąpiła zmiana na stanowisku komisarza zajmującego się sprawą. Fakt, że strony postępowania nieugodowego zostały wysłuchane w postępowaniu nieugodowym i że projekt decyzji będzie omawiany przez inne kolegium komisarzy niż to, którego członkiem był Joaquín Almunia, wydaje się w istocie oznaczać, że ewentualna nieprawidłowość wynikająca z oświadczeń publicznych krytykowanych przez strony postępowania nieugodowego nie będzie mieć wpływu na prawidłowość przyjęcia projektu decyzji przez obecne kolegium komisarzy⁽²⁷⁾.
27. Krytyczne uwagi stron postępowania nieugodowego dotyczące wpływu decyzji w sprawie ugody na postępowanie nieugodowe podnoszą nowe kwestie dotyczące prawa UE. Wyrok w sprawie *Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji*⁽²⁸⁾ (*Timab*) potwierdza dopuszczalność postępowań hybrydowych. W wyroku tym wyjaśniono, że jeżeli przedsiębiorstwo wycofuje się z postępowania ugodowego, dalsze postępowanie jest prowadzone na podstawie ogólnych przepisów rozporządzenia (WE) nr 773/2004 i powstaje w tym wypadku sytuacja określana mianem *tabula rasa*, w której kwestia odpowiedzialności wymaga jeszcze rozstrzygnięcia⁽²⁹⁾. Sprawa *Timab* nie dotyczyła jednak zarzutów stronniczości w kontekście spraw rozstrzyganych dwuetapowo w drodze postępowania hybrydowego.
28. Sprawa *Karaman przeciwko Niemcom*⁽³⁰⁾ (*Karaman*) rozstrzygnięta przez ETPC oferuje jednak przydatną analogię, którą można zastosować w odniesieniu do postępowania nieugodowego. Skarżący w tej sprawie twierdził, że jego prawo do rzetelnego procesu sądowego zostało naruszone w wyniku wyroku wydanego przeciwko osobom trzecim, w którym wyraźnie wskazano, iż skarżący był zaangażowany w tę samą działalność przestępczą, o którą miał być później oskarżony w odrębnym postępowaniu karnym. ETPC orzekł w przedmiocie sprawy, że w złożonym

⁽²⁰⁾ Zob. analogiczne wyroki, m.in. w sprawach *Hüls przeciwko Komisji* (C-199/92 P, EU:C:1999:358, pkt 149 i 150) oraz *Ziegler przeciwko Komisji* (C-439/11 P, EU:C:2013:513, pkt 154).

⁽²¹⁾ Zob. m.in. wyroki w sprawach *Franchet i Byk przeciwko Komisji* (T-48/05, EU:T:2008:257, pkt 210) oraz *Komisja przeciwko Nanopoulos* (T-308/10 P, EU:T:2012:370, pkt 91).

⁽²²⁾ Wyroki w sprawach *Sumitomo Chemical i Sumika Fine Chemicals przeciwko Komisji* (T-22/02 i T-23/02, EU:T:2005:349, pkt 106); *Pergan przeciwko Komisji* (T-474/04, EU:T:2007:306, pkt 76) oraz *Versalis i Eni przeciwko Komisji* (T-103/08, EU:T:2012:686, pkt 75).

⁽²³⁾ Zob. wyrok w sprawie *Franchet i Byk przeciwko Komisji* (T-48/05, EU:T:2008:257, pkt 212).

⁽²⁴⁾ Zob. m.in. *Garycki przeciwko Polsce*, skarga nr 14348/02, wyrok z dn. 6 lutego 2007 r., pkt 67, i *Rywin przeciwko Polsce*, skargi nr 6091/06, 4047/07 i 4070/07, wyrok z dn. 18 lutego 2016 r. (CE:ECHR:2016:0218JUD000609106), pkt 205.

⁽²⁵⁾ *Lavents przeciwko Łotwie*, skarga nr 58442/00, wyrok z dn. 28 listopada 2002 r. (CE:ECHR:2002:1128JUD005844200), pkt 126.

⁽²⁶⁾ Zob. *Allen przeciwko Zjednoczonemu Królestwu*, skarga nr 25424/09, wyrok z dn. 12 lipca 2013 r. (CE:ECHR:2013:0712JUD002542409), pkt 126 i *Müller przeciwko Niemcom*, skarga nr 54963/08, wyrok z dn. 27 marca 2014 r. (CE:ECHR:2014:0327JUD005496308), pkt 46.

⁽²⁷⁾ Zob. analogiczne wyroki w sprawach *ABB przeciwko Komisji* (T-31/99, EU:T:2002:77, pkt 104) i *Thyssen Stahl przeciwko Komisji* (T-141/94, EU:T:1999:48, pkt 169); *Vlaamse Televisie Maatschappij przeciwko Komisji* (T-266/97, EU:T:1999:144, pkt 46–56) oraz *Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji* (T-191/98, T-212/98–T-214/98, EU:T:2003:245, pkt 414).

⁽²⁸⁾ T-456/10, EU:T:2015:296.

⁽²⁹⁾ Zob. *Timab* (EU:T:2015:296, pkt 70, 76, 90, 96 i 104).

⁽³⁰⁾ *Karaman przeciwko Niemcom*, skarga nr 17103/10, wyrok z dn. 27 lutego 2014 r. (CE:ECHR:2014:0227JUD001710310).

postępowaniu karnym, obejmującym szereg osób, które nie mogą być osądzone we wspólnym procesie, odniesienia do udziału osób trzecich, które mogą następnie być osądzone w odrębnym postępowaniu, mogą okazać się niezbędne dla oceny winy osób sądzonych w danym procesie. Oceniając odpowiedzialność karną oskarżonego, organ wydający decyzję może nie być w stanie przedstawić okoliczności faktycznych, w tym faktów związanych z zaangażowaniem osób trzecich, jako jedynie domniemywań lub przypuszczeń. Po zbadaniu okoliczności tej sprawy ETPC był usatysfakcjonowany, że sądy niemieckie „uniknęły, w zakresie, w jakim to możliwe – w kontekście wyroku obejmującego kilku współoskarżonych, z których nie wszyscy byli obecni – sprawiania wrażenia, że przesądzały o winie skarżącego”. W szczególności – zgodnie z opinią większości składu sędziowskiego w tej sprawie – sąd karny „wystarczająco wyraźnie podkreślił, że nie ustala winy skarżącego również w sposób dorozumiany” ⁽³¹⁾. ETPC rozstrzygnął, że w wyroku przeciwko innym oskarżonym brak było jakichkolwiek elementów, które „uniemożliwiałyby przeprowadzenie rzetelnego procesu wobec skarżącego” ⁽³²⁾.

29. Ponieważ postępowania ugodowe w sprawach hybrydowych są prowadzone odrębnie od postępowań nieugodowych ⁽³³⁾, okoliczności sprawy AT.39914 wydają się być analogiczne do okoliczności w sprawie Karaman, która podlegała prawu niemieckiemu. Wynika stąd, że na podstawie decyzji w sprawie ugody nie można wyciągnąć wniosków dotyczących odpowiedzialności stron postępowania nieugodowego. Uniknięcie jakiegokolwiek wzmianki o stronach postępowania nieugodowego w decyzji w sprawie ugody byłoby trudne. Oprócz tego, w decyzji w sprawie ugody stwierdzono wyraźnie, że „nie ustanawia [ona] zatem odpowiedzialności [stron postępowania nieugodowego] z tytułu uczestnictwa w naruszeniu prawa konkurencji UE w przedmiotowej sprawie”. Stosując standard ETPC ustanowiony w sprawie Karaman, istnieją uzasadnione podstawy, by uznać, że decyzja w sprawie ugody nie narusza prawa stron postępowania nieugodowego do domniemania niewinności ⁽³⁴⁾.
30. Ponadto charakter i kontekst postępowania prowadzonego na mocy przepisów ogólnych rozporządzenia (WE) nr 773/2004 pozwalały stronom postępowania nieugodowego korzystać z istotnych środków ochrony w ramach postępowania nieugodowego, w tym w szczególności z możliwości ustosunkowania się do zastrzeżeń Komisji na piśmie i przedstawienia ustnych wyjaśnień podczas spotkania wyjaśniającego oraz dostępu do akt postępowania wyjaśniającego Komisji. Strony postępowania nieugodowego były w stanie przedstawić szczegółowe środki obrony, dzięki którym ostatecznie ustalone okresy naruszeń, za które pociągnięto do odpowiedzialności Crédit Agricole i JPMorgan, zostały skrócone w stosunku do wstępnych szacunków Komisji w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. Projekt decyzji wskazuje, że Komisja uwzględniła argumenty stron postępowania nieugodowego.

Zarzut dotyczący niejasności pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń

31. Wszystkie strony postępowania nieugodowego skarżyły się, że w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie opisano szczegółowo skierowanych przeciwko nim zarzutów, co sprawiło, że trudno im było zrozumieć zastrzeżenia Komisji. Strony postępowania nieugodowego były jednak w stanie podjąć energiczną obronę i były świadome podstawowych zarzutów, jakie wobec nich wysunięto. W tej sytuacji, nawet jeżeli niektóre części pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń można było jaśniej sformułować, nie można uznać, że strony postępowania nieugodowego nie były świadome, jaka jest istota zarzutów Komisji ⁽³⁵⁾. W związku z tym stopień niejasności pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń nie wydaje się na tyle znaczący, aby stanowił naruszenie podstawowego wymogu proceduralnego ⁽³⁶⁾.

Domniemane przypadki niewłaściwego stosowania i nadużywania przepisów dotyczących postępowań ugodowych w sprawach kartelowych

32. Crédit Agricole i JPMorgan stwierdziły, że Komisja dopuściła się nadużycia w odniesieniu do postępowania ugodowego w sprawie kartelowej. [...]
33. Wyrok w sprawie Timab sugeruje, że ponieważ wycofanie się z postępowania ugodowego prowadzi do sytuacji określonej mianem *tabula rasa*, Komisja miała prawo, po zapoznaniu się z dowodami, do zrewidowania swojej oceny domniemanego naruszenia. Ponadto strony postępowania nieugodowego korzystały w ramach postępowania nieugodowego z praw proceduralnych i środków ochrony dostępnych na mocy przepisów ogólnych rozporządzenia (WE) nr 773/2004. Podczas opracowywania projektu decyzji uwzględniono argumenty stron postępowania nieugodowego.

⁽³¹⁾ Rozstrzygnięcie to zapadło pomimo faktu, że mniejszość sędziów stwierdziła w odrębnej opinii, że wyrok ten zawierał wyraźne stwierdzenie winy w stosunku do skarżącego, które wykraczało poza to, co było niezbędne dla ustalenia winy oskarżonych.

⁽³²⁾ Karaman, pkt 65–70.

⁽³³⁾ Zob. Timab (EU:T:2015:296, pkt 71 i 72).

⁽³⁴⁾ Nawet jeżeli pewne aspekty decyzji w sprawie ugody krytykowane przez strony postępowania nieugodowego faktycznie wykraczają poza to, co niezbędne, i nie wyrażają jedynie przypuszczenia, z wyroku w sprawie Karaman (pkt 63) oraz z orzecznictwa przywołanego w przypisie 26 powyżej wynika jasno, że nawet zastosowanie niefortunnego sformułowania nie może mieć decydującego charakteru, jeżeli uwzględni się charakter i kontekst postępowania. Potwierdza to rozbieżność w sprawie Karaman, dotycząca oceny tych samych faktów w opinii odrębnej i w rozstrzygnięciu większości (pkt 65–71).

⁽³⁵⁾ Zob. Timab (pkt 135–140) oraz, dla porównania, wyrok w sprawie Ballast Nedam przeciwko Komisji (C-612/12 P, EU:C:2014:193, pkt 25–29). Zob. również analogiczne postanowienie Trybunału w sprawie Panasonic przeciwko Komisji (C-608/15 P, EU:C:2016:538, pkt 21–24).

⁽³⁶⁾ JPMorgan zarzucił również, że pismo przedstawiające okoliczności faktyczne skierowane do niego we wrześniu 2016 r. nie było sformułowane w wystarczająco jasny sposób. Analiza tego pisma oraz odpowiedzi JPMorgan nie potwierdza jednak tego twierdzenia.

Projekt decyzji

34. Po zapoznaniu się opiniami stron postępowania nieugodowego wyrażonymi w formie pisemnej oraz z ich ustnymi wyjaśnieniami na spotkaniu wyjaśniającym Komisja nie stwierdziła istnienia okoliczności obciążających. W przypadku dwóch stron postępowania nieugodowego czas trwania naruszenia stwierdzony w projekcie decyzji jest krótszy niż czas trwania naruszenia określony w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. Grzywny nałożone w projekcie decyzji uwzględniają ponadto okoliczności łagodzące mające zastosowanie do stron postępowania nieugodowego.
35. Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadałem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których strony postępowania nieugodowego miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk. Uważam, że wymóg ten został spełniony.

Wniosek

36. Pomimo faktu, że postępowanie nieugodowe wiązało się z pewnymi nowymi kwestiami, często o złożonym charakterze, w jego toku przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2016 r.

Joos STRAGIER

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 7 grudnia 2016 r.
dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG
(Sprawa AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro)
(notyfikowanej jako dokument nr C(2016) 8530)
(Jedynie teksty w języku angielskim i francuskim są autentyczne)
(2019/C 130/05)

W dniu 7 grudnia 2016 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”) oraz art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”). Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych. Pełen tekst omawianej decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności dostępny jest na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, pod adresem:

<http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/>

1. WPROWADZENIE

- (1) Adresaci decyzji uczestniczyli w pojedynczym i ciągłym naruszeniu art. 101 Traktatu i art. 53 Porozumienia EOG. Celem naruszenia było ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w sektorze instrumentów pochodnych stopy procentowej dla euro (dalej „EIRD”) powiązanych ze stopą referencyjną *Euro Interbank Offered Rate* („Euribor”) lub *Euro Over-Night Index Average* („EONIA”).
- (2) Euribor jest stopą referencyjną, która ma w założeniu odzwierciedlać koszt kredytów w euro udzielanych między bankami i jest szeroko wykorzystywana na międzynarodowych rynkach pieniężnych. Euribor definiuje się jako „stopę oferowaną w strefie euro dla międzybankowych depozytów terminowych w euro pomiędzy bankami o wysokim ratingu” ⁽²⁾ i jest on wyznaczany na podstawie indywidualnych kwotowań banków będących uczestnikami panelu Euribor (dalej „banki panelowe”). Każdy z tych banków podaje stopę odpowiadającą w jego przekonaniu oprocentowaniu, po jakim hipotetyczny bank o wysokim ratingu pożyczylby środki pieniężne innemu bankowi o wysokim ratingu ⁽³⁾. Zgodnie z brzmieniem Regulaminu Euribor ustanowionego przez Europejską Federację Bankową: „banki panelowe podają codziennie kwotowania stopy [...], która w przekonaniu każdego banku panelowego jest oferowana przez bank o wysokim ratingu innemu bankowi o wysokim ratingu dla międzybankowych depozytów terminowych w strefie euro” ⁽⁴⁾.
- (3) Stopa Euribor jest obliczana ⁽⁵⁾ na podstawie kwotowań dostarczanych przez banki panelowe ⁽⁶⁾. Każdego dnia sesyjnego, pomiędzy godz. 10.45 a 11.00 czasu brukselskiego, kwotowania te są przesyłane do agencji informacyjnej Thomson Reuters, która oblicza Euribor na zlecenie Europejskiej Federacji Bankowej („EFB”). Każdy bank panelowy ma pracowników, którzy są odpowiedzialni za przedstawienie propozycji kwotowań w jego imieniu. Pracownicy ci są zazwyczaj zatrudnieni w dziale skarbowym danego banku panelowego. Stopa Euribor jest wyznaczana i publikowana każdego dnia o godz. 11.00 czasu brukselskiego (godz. 10.00 czasu londyńskiego). Każdy bank panelowy dostarcza kwotowań na potrzeby 15 różnych stóp procentowych Euribor (po jednym kwotowaniu dla każdego okresu zapadalności wynoszącego od jednego tygodnia do dwunastu miesięcy; okresy te nazywa się „tenorami”).
- (4) Stopy Euribor nie obejmują tenoru *overnight* (jednodniowego). Stopą referencyjną dla operacji typu *overnight* jest EONIA, obliczana przy pomocy Europejskiego Banku Centralnego jako średnia ważona wszystkich niezabezpieczonych operacji udzielania kredytów *overnight* na rynku międzybankowym. Kwotowań na potrzeby EONIA dostarczają te same banki, które są członkami panelu Euribor.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽²⁾ <http://www.euribor-ebf.eu/euribor-org/about-euribor.html>.

⁽³⁾ Więcej informacji o składzie członkowskim panelu Euribor i zasadach proceduralnych dotyczących przedstawiania kwotowań można znaleźć w Regulaminie Euribor Europejskiej Federacji Bankowej (http://www.euribor-ebf.eu/assets/files/Euribor_code_conduct.pdf).

⁽⁴⁾ Regulamin Euribor Europejskiej Federacji Bankowej, s. 17.

⁽⁵⁾ Odrzuca się 15 % kwotowań o wartościach największych i 15 % kwotowań o wartościach najmniejszych spośród wszystkich zebranych kwotowań banków panelowych. Wartości pozostałe po tej selekcji są uśredniane i zaokrąglane do trzech miejsc po przecinku.

⁽⁶⁾ W czasie, gdy dochodziło do naruszeń, członkami panelu Euribor były 44 banki; obecnie jest to 25 banków.

- (5) Poszczególne tenory Euribor (np. 1 miesiąc, 3 miesiące, 6 lub 12 miesięcy) stanowią elementy składowe cen EIRD bazujących na stopie Euribor. W przypadku EIRD odpowiedni tenor Euribor, który kończy się lub rozpoczyna na nowo bieg w określonym dniu, może mieć wpływ albo na przepływy pieniężne, jakie bank otrzymuje w danym dniu od swojego kontrahenta z tytułu EIRD, albo na przepływy pieniężne, które bank musi przekazać w tym dniu kontrahentowi. W zależności od pozycji transakcyjnych otwartych w imieniu banku przez jego traderów i od ekspozycji, na jakie jest narażony bank w związku z tymi pozycjami, w interesie danego banku może być ustalenie stopy Euribor na wysokim poziomie (gdy bank ma otrzymać kwotę obliczoną na podstawie Euribor), na niskim poziomie (gdy bank musi zapłacić kwotę obliczoną na podstawie Euribor), albo na niezmienionym poziomie (gdy bank nie ma dużych pozycji zależnych od poziomu Euribor).
- (6) Stopy Euribor znajdują odzwierciedlenie między innymi w cenach instrumentów EIRD, które są produktami finansowymi będącymi przedmiotem obrotu na całym świecie, wykorzystywanymi przez korporacje, instytucje finansowe, fundusze hedgingowe i inne przedsiębiorstwa do zarządzania ich ekspozycją na ryzyko stopy procentowej (tzn. jako zabezpieczenie, ang. *hedging*, zarówno po stronie pożyczkobiorców lub jak i inwestorów) lub w celach spekulacyjnych⁽⁷⁾. Najczęściej spotykane podstawowe typy EIRD to: (i) kontrakty terminowe typu *forward* na stopę procentową, (ii) swapy stóp procentowych, (iii) opcje na stopy procentowe oraz (iv) kontrakty terminowe typu *futures* na stopę procentową. EIRD mogą być przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym („OTC”) lub – w przypadku transakcji terminowych typu *futures* na stopę procentową – przedmiotem obrotu giełdowego.
- (7) Decyzja skierowana jest do następujących podmiotów (zwanych dalej „adresatami”):
- Crédit Agricole SA, Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (zwanych dalej łącznie „Crédit Agricole”),
 - HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France (zwanych dalej łącznie „HSBC”), oraz
 - JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, J.P. Morgan Services LLP (zwanych dalej łącznie „JPMorgan Chase”).
- (8) Banki Crédit Agricole, HSBC i JPMorgan Chase były członkami panelu Euribor przez cały okres, podczas którego każdy z nich uczestniczył w naruszeniu.

2. OPIS SPRAWY

2.1. Procedura

- (9) Postępowanie wszczęto na podstawie wniosku o zwolnienie z grzywny otrzymanego od [] w dniu 14 czerwca 2011 r. Po kontrolach Komisji Europejskiej („Komisja”) przeprowadzonych w październiku 2011 r. w pomieszczeniach pewnej liczby banków współpracę z Komisją w ramach jej dochodzenia podjęły trzy inne banki []. Przedstawiły one dobrowolnie dodatkowe materiały dowodowe i wystąpiły o zmniejszenie grzywien w ramach programu łagodzenia kar realizowanego przez Komisję⁽⁸⁾. Trzy banki podlegające przedmiotowej decyzji nie współpracowały aktywnie podczas dochodzenia Komisji w ramach programu łagodzenia kar.
- (10) W marcu 2013 r. Komisja wszczęła postępowanie na podstawie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 przeciwko siedmiu bankom [] oraz wezwwała je do przedstawienia propozycji ugodowych.
- (11) [] przedłożyły propozycje ugodowe, na podstawie których Komisja przyjęła decyzję C(2013) 8512 z dnia 4 grudnia 2013 r., która została zmieniona dnia 6 kwietnia 2016 r. w [], oraz nałożyła na te cztery banki grzywny w łącznej kwocie 824 583 000 EUR.
- (12) Crédit Agricole, HSBC i JPMorgan Chase nie przedłożyły propozycji ugodowych. Komisja kontynuowała dochodzenie w ich sprawie; w lutym 2014 r. przeprowadziła niezapowiedzianą kontrolę w JPMorgan Chase. W dniu 19 maja 2014 r. Komisja wydała pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowane do Crédit Agricole, HSBC i JPMorgan Chase. Banki te odpowiedziały na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, a w czerwcu 2015 r. złożyły ustne wyjaśnienia na spotkaniu wyjaśniającym.
- (13) Skonsultowano się z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących, który wydał przychylną opinię na posiedzeniach w dniach 28 listopada i 5 grudnia 2016 r., urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające sporządził w dniu 5 grudnia 2016 r. swoje sprawozdanie końcowe, zaś w dniu 7 grudnia 2016 r. Komisja przyjęła przedmiotową decyzję.

⁽⁷⁾ Bank Rozrachunków Międzynarodowych szacuje, że rynkowa wartość brutto EIRD znajdujących się w obrocie (<http://www.bis.org/statistics/derstats.htm>) wyniosła – według stanu na grudzień 2015 r. – 4 747 mld USD. Instrumenty te stanowią zatem największy segment rynku OTC instrumentów pochodnych stopy procentowej.

⁽⁸⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. C 298 z 8.12.2006, s. 17).

2.2. Opis działań

- (14) Naruszenie w przedmiotowej sprawie przybrało formę kartelu w sektorze instrumentów pochodnych stopy procentowej dla euro („EIRD”) powiązanych ze stopą referencyjną *Euro Interbank Offered Rate* („Euribor”) lub *Euro Overnight Index Average* („EONIA”). Najczęściej spotykane typy EIRD to kontrakty terminowe typu *forward* na stopę procentową swapy stóp procentowych, opcje na stopy procentowe oraz kontrakty terminowe typu *futures* na stopę procentową. Instrumenty pochodne EIRD są produktami finansowymi, które są wykorzystywane przez wiele przedsiębiorstw do zarządzania wahaniami stóp procentowych i innymi typami ryzyka finansowego (przez *hedging*) oraz w celach spekulacyjnych.
- (15) W decyzji w sprawie ugody z dnia 4 grudnia 2013 r. ustalono już, że [] uczestniczyły między 29 września 2005 r. a 30 maja 2008 r. (każdy z tych banków w innym okresie w tym przedziale czasu) w praktykach mających znamiona zмовы w celu zakłócenia normalnego kształtowania się elementów składowych wycen EIRD.
- (16) W przedmiotowej decyzji stwierdzono, że *Crédit Agricole*, *HSBC* i *JP Morgan Chase* uczestniczyły w równym stopniu w praktykach mających znamiona zмовы w celu zakłócenia normalnego kształtowania się elementów składowych wycen EIRD, każdy z tych banków w innym okresie we wskazanym przedziale czasu. *Crédit Agricole* uczestniczył w naruszeniu od 16 października 2006 r. do 19 marca 2007 r., *HSBC* – od 12 lutego 2007 r. do 27 marca 2007 r., a *JP Morgan Chase* – od 27 września 2006 r. do 19 marca 2007 r.
- (17) Strony uczestniczyły, poprzez działania swoich niektórych pracowników, w porozumieniach w ramach sektora EIRD, na które składały się następujące praktyki odbywające się między różnymi stronami:
- a) W pewnych przypadkach niektórzy traderzy zatrudnieni przez poszczególne strony przekazywali lub otrzymywali informacje o preferowanym poziomie określonych tenorów Euribor – niezmienionym, niskim albo wysokim. Preferencje te zależały od ich pozycji transakcyjnych i ekspozycji.
 - b) W pewnych przypadkach niektórzy traderzy zatrudnieni przez poszczególne strony przekazywali sobie wzajemnie lub otrzymywali od innych traderów szczegółowe informacje – które nie zostały udostępnione do publicznej wiadomości i nie były dostępne publicznie – dotyczące pozycji transakcyjnych lub planowanych przyszłych kwotowań Euribor dla określonych tenorów w odniesieniu do co najmniej jednego z banków, dla których pracowali.
 - c) W pewnych przypadkach niektórzy traderzy badali również możliwości skoordynowania swoich pozycji transakcyjnych w EIRD w oparciu o informacje opisane w lit. a) lub b).
 - d) W pewnych przypadkach niektórzy traderzy badali również możliwości skoordynowaniu przyszłego kwotowania co najmniej jednego z banków w oparciu o informacje opisane w lit. a) lub b).
 - e) W pewnych przypadkach co najmniej jeden z traderów biorących udział w takich dyskusjach skontaktował się z osobami zgłaszającymi kwotowania Euribor w imieniu danego banku albo oświadczył, że podejmie taki kontakt, aby poprosić je o przedstawienie podmiotowi wykonującemu obliczenia na zlecenie EFB kwotowania wyższego lub niższego od obecnego poziomu stopy Euribor albo kwotowania na określonym poziomie.
 - f) W pewnych przypadkach co najmniej jeden z traderów biorących udział w takich dyskusjach oświadczył, że przekaze, albo faktycznie przekazał odpowiedź osoby zajmującej się kwotowaniami przed terminem, w którym wymagane jest przekazanie kwotowania podmiotowi wykonującemu obliczenia Euribor, albo – w przypadkach, gdy trader porozumiał się już w tej sprawie z osobą zajmującą się kwotowaniami – przekazał informacje otrzymane od osoby zajmującej się kwotowaniami do tradera w innym banku będącym stroną.
 - g) W pewnych przypadkach co najmniej jeden trader będący pracownikiem strony ujawnił traderowi innej strony inne szczegółowe i szczególnie chronione informacje dotyczące strategii jego banku w zakresie obrotu EIRD lub ustalania cen tych instrumentów.
- (18) W pewnych przypadkach niektórzy traderzy zatrudnieni przez poszczególne strony omawiali oprócz tego wynik określania stopy Euribor, w tym kwotowania poszczególnych banków, po ustaleniu i opublikowaniu stóp Euribor na dany dzień.
- (19) Każda strona uczestniczyła w co najmniej kilku z tych działań. Sytuacje takie miały miejsce podczas całego okresu, w którym dana strona uczestniczyła w naruszeniu, choć nie wszystkie strony uczestniczyły we wszystkich przypadkach zмовы, a intensywność kontaktów o znamionach zмовы była różna podczas okresu naruszenia.
- (20) Działania mające znamiona zмовы miały miejsce w ramach kontaktów dwustronnych, głównie za pośrednictwem czatu internetowego oraz wiadomości mailowych i online lub przez telefon.

2.3. Udział poszczególnych banków w działaniach

- (21) Między dniem 16 października 2006 r. a dniem 19 marca 2007 r. Crédit Agricole uczestniczył w dwustronnych praktykach stanowiących co najmniej niektóre z praktyk wymienionych w motywie 17.
- (22) Między dniem 12 lutego 2007 r. a dniem 27 marca 2007 r. HSBC uczestniczył w dwustronnych praktykach stanowiących co najmniej niektóre z praktyk wymienionych w motywie 17.
- (23) Między dniem 27 września 2006 r. a dniem 19 marca 2007 r. JPMorgan Chase uczestniczył w dwustronnych praktykach stanowiących co najmniej niektóre z praktyk wymienionych w motywie 17.
- (24) W decyzji stwierdzono, że Crédit Agricole, HSBC i JP Morgan Chase uczestniczyły w pojedynczym i ciągłym naruszeniu art. 101 Traktatu i art. 53 Porozumienia EOG. Okoliczności faktyczne sprawy, takie jak treść kontaktów, wykorzystywane metody oraz cele poszczególnych porozumień lub praktyk uzgodnionych, pokazują, że dwustronne kontakty pomiędzy stronami mające znamiona zmywy były powiązane ze sobą, uzupełniały się i służyły osiągnięciu jednego celu.

2.4. Zakres geograficzny

- (25) Zakres geograficzny naruszenia obejmował co najmniej całe terytorium EOG.

2.5. Środki naprawcze

- (26) W przypadku niniejszej decyzji mają zastosowanie wytyczne z 2006 r. w sprawie grzywien⁽⁹⁾. Decyzja nakłada grzywny na podmioty wymienione w motywie 7 powyżej – Crédit Agricole, HSBC i JPMorgan Chase.

2.5.1. Podstawowa kwota grzywny

- (27) Podstawową kwotę grzywny, która ma zostać nałożona na przedsiębiorstwa, należy określić przy uwzględnieniu wartości sprzedaży, faktu, że naruszenie należy ze względu na swój charakter do najpoważniejszych ograniczeń konkurencji, czasu trwania i zasięgu geograficznego kartelu, faktu, że działania mające znamiona zmywy dotyczyły wskaźników finansowych, ogromnego znaczenia, jakie przedmiotowe stopy mają dla funkcjonowania sektora usług finansowych na wspólnym rynku i w państwach członkowskich oraz kwoty dodatkowej w celu odstraszenia przedsiębiorstw od prowadzenia takich nielegalnych praktyk.
- (28) Komisja zazwyczaj uwzględnia wartość sprzedaży przedsiębiorstw za ostatni pełny rok obrotowy w okresie, w którym uczestniczyły one w naruszeniu przepisów⁽¹⁰⁾. Może jednak odstąpić od tej praktyki, jeżeli w świetle okoliczności danej sprawy inny okres odniesienia okaże się bardziej stosowny.
- (29) W odniesieniu do niniejszego naruszenia Komisja obliczyła wartość rocznej sprzedaży wszystkich stron na podstawie przepływów środków pieniężnych, jakie każdy z banków otrzymał z tytułu swojego portfela EIRD w ramach transakcji z kontrahentami mającymi siedzibę w EOG w miesiącach, w których dany bank uczestniczył w naruszeniu, zdyskontowanych jednolitym współczynnikiem w celu uwzględnienia specyficznych cech sektora EIRD, takich jak kompensowanie typowe dla tego sektora (banki są zarówno nabywcą, jak i sprzedawcą instrumentów pochodnych, w związku z czym ich należności są kompensowane z ich zobowiązaniami), czy też skala wahań cen.

2.5.2. Dostosowania kwoty podstawowej: okoliczności obciążające i łagodzące

- (30) Nie istnieją okoliczności obciążające; jako okoliczność łagodzącą wpływającą na wysokość grzywny uznaje się niewielką rolę, jaką odegrały w naruszeniu Crédit Agricole, HSBC i JPMorgan Chase.

2.5.3. Zastosowanie pułapu 10 % obrotów

- (31) Zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 wartość grzywny nałożonej na każde przedsiębiorstwo za każde naruszenie nie może przekraczać 10 % jego rocznego obrotu uzyskanego w roku obrotowym poprzedzającym decyzję Komisji.
- (32) W tym przypadku żadna z grzywien nie przekracza 10 % całkowitego obrotu przedsiębiorstwa uzyskanego w roku obrotowym poprzedzającym niniejszą decyzję.

⁽⁹⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2).

⁽¹⁰⁾ Pkt 13 wytycznych w sprawie grzywien.

3. WNIOSEK

(33) Na mocy art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 nałożono następujące grzywny:

- a) Crédit Agricole SA i Crédit Agricole Corporate and Investment Bank, odpowiedzialne solidarnie: 114 654 000 EUR;
 - b) HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc i HSBC France, odpowiedzialne solidarnie: 33 606 000 EUR;
 - c) JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association i J.P. Morgan Service LLP, odpowiedzialne solidarnie: 337 196 000 EUR.
-

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2019/C 130/06)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Andorę

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominal 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Andora

Upamiętniany motyw: Finał Pucharu Świata w Narciarstwie Alpejskim w 2019 r.

Opis motywu: W dniach 11–17 marca 2019 r. w Księstwie Andory odbędzie się finał Pucharu Świata w Narciarstwie Alpejskim w 2019 r. Księstwo Andory będzie wówczas gospodarzem jednego z najważniejszych międzynarodowych konkursów w tej dyscyplinie.

Dla Księstwa Andory będzie to najbardziej prestiżowa impreza w sportach zimowych, jaka kiedykolwiek odbyła się w tym kraju, a także punkt zwrotny w jego staraniach o zdobycie statusu destynacji sportowej.

Wzór monety przedstawia na pierwszym planie sylwetkę narciarza podczas zjazdu. W tle znajdują się cztery zakrzywione linie, zaczerpnięte z oficjalnego logo tego finału Pucharu Świata FIS, symbolizujące stoki, na których odbędą się zawody. Wzór uzupełniają płatki śniegu oraz napis „FINALS DE LA COPA DEL MÓN D'ESQUÍ ANDORRA 2019” (Finał Pucharu Świata w Narciarstwie Alpejskim, Andora 2019).

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 60 000

Data emisji: marzec 2019 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Wykaz zawartych przez państwa członkowskie z państwami trzecimi umów dwustronnych w sprawie zniesienia wiz, umożliwiających przedłużenie okresu pobytu zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. b) konwencji wykonawczej do układu z Schengen

(2019/C 130/07)

Komisja Europejska publikuje poniższy wykaz zgodnie z art. 20 ust. 2d konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w brzmieniu zmienionym art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 (rozporządzenie EES) ⁽¹⁾. Wykaz sporządzono na podstawie powiadomień przedłożonych przez państwa członkowskie Komisji.

Belgia

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	15.8.1956	2 miesiące	Wszystkie paszporty
Brazylia	1.4.1957	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Kanada	1.12.1949	2 miesiące	Wszystkie paszporty
Izrael	8.12.1964	3 miesiące w każdym okresie 6 miesięcy	Wszystkie paszporty
Japonia	15.8.1956	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Monako	14.2.1950	2 miesiące	Wszystkie paszporty
Nowa Zelandia	15.11.1951	2 miesiące	Wszystkie paszporty
San Marino	12.6.1969	3 miesiące w każdym okresie 6 miesięcy	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	1.6.1970	3 miesiące	Wszystkie paszporty

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20. Zgodnie z art. 73 rozporządzenia EES art. 60 będzie stosowany od dnia rozpoczęcia funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu (EES).

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Stany Zjednoczone Ameryki	23.6.1962 i 20.4.1971	3 miesiące	Wszystkie paszporty

Bułgaria

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Japonia	1.5.2005	90 dni	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	13.8.1994	90 dni	Wszystkie paszporty
Urugwaj	25.5.2005	90 dni	Paszporty zwykłe

Republika Czeska

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Argentyna	2.1.2000	90 dni	Paszporty zwykłe
	8.12.1996	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Brazylia	3.10.2005	90 dni	Paszporty zwykłe
	15.8.1991	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Chile	15.8.1996	90 dni	Paszporty zwykłe
	24.10.1996	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
Kolumbia	3.6.1995	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Kostaryka	11.11.2000	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Gwatemala	17.11.2000	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty konsularne
Izrael	19.7.1996	90 dni	Paszporty zwykłe
Izrael	9.3.1996	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Malezja	15.8.1991	90 dni	Paszporty zwykłe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Meksyk	24.1.2000	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Nikaragua	30.12.1999	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Panama	14.4.2000	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty konsularne
Paragwaj	10.9.1999	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Peru	16.10.1994	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty specjalne
Singapur	8.1.1998	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Korea Południowa	5.11.1994	90 dni	Wszystkie paszporty
Urugwaj	9.11.1999	90 dni	Paszporty zwykłe
	7.7.1994	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Wenezuela	15.8.1991	30 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Dania

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	1.5.1958	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Kanada	1.5.1958	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Chile	1950 / 1958	90 dni	Wszystkie paszporty
Izrael	1.4.1966	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Japonia	15.8.1956	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Malezja	1.10.1960	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Nowa Zelandia	1.1.1949	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Singapur	1.7.1967	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	1.10.1969	90 dni	Wszystkie paszporty
Stany Zjednoczone Ameryki	27.6.1947	3 miesiące	Wszystkie paszporty

Niemcy

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	1.1.1953	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Brazylia	28.6.1956	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Kanada	1.5.1953	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Chile	1.1.1955	90 dni	Wszystkie paszporty
Salwador	5.4.1960	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Honduras	1.7.1963	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Japonia	1.9.1957	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Nowa Zelandia	1.8.1972	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Panama	1.1.1968	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	24.1.1974	3 miesiące	Wszystkie paszporty

Grecja

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Antigua i Barbuda	28.1.1987	90 dni	Paszporty zwykłe
Argentyna	31.1.1975	90 dni	Paszporty zwykłe
Barbados	1.7.1972	90 dni	Paszporty zwykłe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Kanada	1.9.1959	90 dni	Paszporty zwykłe
Kostaryka	13.10.1999	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Honduras	3.10.1998	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Izrael	26.2.1969	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Japonia	10.5.1956	90 dni	Wszystkie paszporty
Malezja	20.9.1999	30 dni	Paszporty zwykłe
Meksyk	11.5.1972	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Monako	22.6.1955	90 dni	Paszporty zwykłe
Nowa Zelandia	6.12.1961	90 dni	Paszporty zwykłe
Nikaragua	9.6.1986	90 dni	Paszporty zwykłe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Panama	20.9.1999	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Paragwaj	25.6.1998	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
San Marino	1.9.1955	90 dni	Paszporty zwykłe
Singapur	1.1.1991	2 tygodnie	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Korea Południowa	26.2.1979	90 dni	Paszporty zwykłe

Hiszpania

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Argentyna	12.10.1965	90 dni	Paszporty zwykłe
	9.7.1960	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Brazylia	11.10.1965	90 dni	Paszporty zwykłe
	1.11.1960	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty specjalne
Kanada	25.1.1960	90 dni	Paszporty zwykłe
Kostaryka	30.5.1966	90 dni	Paszporty zwykłe
Chile	1.5.1959	90 dni	Paszporty zwykłe
Salwador	1.12.1959	90 dni	Paszporty zwykłe
Gwatemala	17.10.1969	90 dni	Paszporty zwykłe
	7.9.1973	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Honduras	15.7.1961	90 dni	Paszporty zwykłe
Izrael	31.7.1994	90 dni	Paszporty zwykłe
Japonia	15.4.1965	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Meksyk	1.12.1977	90 dni	Paszporty zwykłe
	31.12.1990	90 dni	Paszporty dyplomatyczne
Nikaragua	15.3.1962	30 dni	Paszporty zwykłe
Nowa Zelandia	31.10.1989	90 dni	Paszporty zwykłe
Panama	18.12.1965	90 dni	Paszporty zwykłe
	9.12.1965	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Paragwaj	1.7.1959	90 dni	Paszporty zwykłe
	3.1.1974	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Singapur	10.2.1971	90 dni	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	8.4.1972	90 dni	Paszporty zwykłe
Stany Zjednoczone Ameryki	4.2.1993	90 dni	Paszporty zwykłe
	10.6.1992	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Urugwaj	15.1.1962	90 dni	Paszporty zwykłe

Francja

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Kanada	1.5.1950	90 dni	Paszporty zwykłe
Izrael	26.11.1969	90 dni	Paszporty zwykłe
Japonia	1.12.1955	90 dni	Paszporty zwykłe
Monako	18.5.1963	Nie dotyczy EES	Paszporty zwykłe
Nowa Zelandia	1.12.1947	90 dni	Paszporty zwykłe
San Marino	15.1.1954	Nie dotyczy EES	Paszporty zwykłe
Singapur	1.6.1985	90 dni	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	11.2.1967 i 22.9.1989	90 dni	Paszporty zwykłe
Stany Zjednoczone Ameryki	1.4.1949	90 dni	Paszporty zwykłe

Włochy

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Albania	1.10.1991	30 dni	Paszporty dyplomatyczne
Argentyna	1.12.1959	180 dni	Paszporty dyplomatyczne
		3 miesiące	Paszporty służbowe/urzędowe
	21.5.1968	3 miesiące	Paszporty zwykłe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	1.8.1951	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Brazylia	1.10.1958	180 dni	Paszporty dyplomatyczne
		3 miesiące	Paszporty służbowe/urzędowe
	1.6.1960	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Kanada	9.11.1952	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Chile	1.2.1958	90 dni	Wszystkie paszporty
Kolumbia	16.7.1962	180 dni	Paszporty dyplomatyczne
		3 miesiące	Paszporty służbowe/urzędowe
Kostaryka	19.9.1972	90 dni	Wszystkie paszporty
Salwador	27.1.1969	90 dni	Wszystkie paszporty
Macedonia Północna	5.3.1997	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Gwatemala	2.7.1972	90 dni	Paszporty zwykłe
	20.12.1990	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Honduras	1.5.1970	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Izrael	1.11.1961	180 dni	Paszporty dyplomatyczne
	1.5.1964	180 dni	Paszporty służbowe/urzędowe
Japonia	15.1.1956	3 miesiące	Paszporty zwykłe
	15.5.1963	180 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Malezja	29.4.1964	90 dni	Wszystkie paszporty
Meksyk	1.7.1967	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Monako	15.7.1949	Nie dotyczy EES	Wszystkie paszporty
Nowa Zelandia	1.3.1961	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Panama	6.3.1964	180 dni	Paszporty dyplomatyczne
		3 miesiące	Paszporty służbowe/urzędowe
Paragwaj	9.6.1965	3 miesiące	Paszporty zwykłe
	1.3.1961	180 dni	Paszporty dyplomatyczne
		3 miesiące	Paszporty służbowe/urzędowe
Peru	1.3.1960	180 dni	Paszporty dyplomatyczne
		3 miesiące	Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
San Marino	30.9.1939	Nie dotyczy EES	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	5.5.1975	60 dni	Wszystkie paszporty
Stany Zjednoczone Ameryki	29.9.1948	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Urugwaj	1.1.1961	90 dni	Wszystkie paszporty
Wenezuela	5.3.1981	3 miesiące	Paszporty dyplomatyczne
	7.6.1988	30 dni	Paszporty służbowe/urzędowe

Łotwa

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Andora	21.5.1998	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Argentyna	3.2.2004	90 dni	Paszporty zwykłe
	4.3.2004	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Kostaryka	24.11.2003	90 dni w każdym okresie pół roku	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Macedonia Północna	9.3.2007	90 dni w okresie pół roku od daty pierwszego wjazdu	Paszporty dyplomatyczne
Izrael	11.5.2001	90 dni	Paszporty zwykłe
Izrael	14.12.1996	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Japonia	1.4.2000	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Meksyk	11.9.2002	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Monako	7.10.2001	90 dni w każdym okresie pół roku	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Panama	6.5.2004	90 dni	Wszystkie paszporty
Peru	4.7.2007	90 dni w każdym okresie pół roku	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
San Marino	8.10.2004	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Korea Południowa	27.6.2003	90 dni	Wszystkie paszporty
Ukraina	17.5.1998	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Stany Zjednoczone Ameryki	1.1.1996	90 dni w każdym okresie pół roku	Paszporty zwykłe
Urugwaj	13.11.2003	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Wenezuela	6.11.2003	90 dni w każdym okresie sześciu miesięcy	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Hongkong, Specjalny Region Administracyjny	24.9.2002	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Specjalny Region Administracyjny Makau	20.6.2004	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Litwa

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Argentyna	31.12.2003	90 dni	Paszporty zwykłe
Brazylia	13.1.2009	90 dni	Paszporty zwykłe
Chile	18.5.1999	90 dni	Paszporty zwykłe
Izrael	13.5.2001	90 dni	Paszporty zwykłe
Japonia	25.4.2000	90 dni	Paszporty zwykłe
Panama	24.1.2004	90 dni	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	9.5.2002	90 dni	Paszporty zwykłe
Urugwaj	29.12.2000	90 dni	Paszporty zwykłe
Hongkong, Specjalny Region Administracyjny	4.2.2002	90 dni	Paszporty zwykłe
Specjalny Region Administracyjny Makau	6.3.2002	90 dni	Paszporty zwykłe

Luksemburg

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	5.10.1951	60 dni	Wszystkie paszporty
Chile	7.4.1961	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Izrael	8.12.1964	90 dni	Wszystkie paszporty
Nowa Zelandia	15.11.1951	90 dni	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	1.6.1970	90 dni	Wszystkie paszporty

Węgry

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Andora	12.7.2003	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Argentyna	15.12.1990	90 dni	Paszporty zwykłe
Brazylia	19.7.1999	90 dni	Paszporty zwykłe
Kanada	1.2.1991	90 dni	Paszporty zwykłe
Chile	1.6.1992	90 dni	Paszporty zwykłe
Kostaryka	12.6.1992	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Izrael	15.3.1994	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Japonia	21.6.1997	90 dni	Paszporty zwykłe
Malezja	19.2.1993	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Meksyk	14.5.1997	90 dni	Paszporty zwykłe
Nowa Zelandia	15.3.2000	90 dni	Paszporty zwykłe
Panama	22.2.1993 i 30.12.1998	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Paragwaj	18.1.2004	90 dni	Paszporty zwykłe
San Marino	7.5.1990	30 dni	Paszporty zwykłe
Singapur	9.10.1994	30 dni	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	26.4.1991	90 dni	Paszporty zwykłe
Urugwaj	14.8.1991	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Stany Zjednoczone Ameryki	1.11.1990	90 dni	Paszporty zwykłe
Wenezuela	1.6.2000	90 dni	Paszporty zwykłe
Hongkong, Specjalny Region Administracyjny	7.2.2002	90 dni	Paszporty zwykłe
Specjalny Region Administracyjny Makau	29.12.2001	90 dni	Paszporty zwykłe

Niderlandy

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	1.4.1951	90 dni	Wszystkie paszporty
Kanada	1.1.1950	90 dni	Wszystkie paszporty
Chile	8.4.1961	90 dni	Wszystkie paszporty
Izrael	8.12.1964	3 miesiące w każdym okresie 6 miesięcy	Wszystkie paszporty
Japonia	28.8.1956	90 dni	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	1.6.1970	90 dni	Wszystkie paszporty
Malezja	20.1.1959	90 dni	Wszystkie paszporty
Nowa Zelandia	1.4.1949	90 dni	Wszystkie paszporty
Paragwaj	22.11.1960	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Stany Zjednoczone Ameryki	15.8.1947	90 dni	Paszporty zwykłe

Austria

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Albania	1.9.1992	3 miesiące	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Andora	1.6.1957	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Argentyna	1.8.1960	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Australia	1.4.1956	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Bahamy	1.9.1982	3 miesiące	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Barbados	31.12.1997	3 miesiące	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Bośnia i Hercegowina	1.11.1995	3 miesiące	Paszporty dyplomatyczne

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Brazylia	25.2.1960	6 miesiące	Paszporty dyplomatyczne
		6 miesiące	Paszporty służbowe/urzędowe
	5.10.1967	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Kanada	1.7.1956	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Chile	1.12.1954	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Kostaryka	14.9.1968	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Salwador	1.12.1963	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Gwatemala	20.9.1977	3 miesiące	Paszporty zwykłe
		6 miesiące	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Izrael	22.12.1968	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Japonia	1.4.1958	6 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Malezja	19.5.1983	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Meksyk	6.7.1958	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Monako	9.9.1983	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Nowa Zelandia	1.6.1958	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Panama	3.9.1981	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Paragwaj	18.3.1969	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Peru	1.1.1996	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
San Marino	29.7.1972	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Singapur	1.3.1983	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Korea Południowa	25.6.1979	90 dni	Paszporty zwykłe
		180 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Urugwaj	1.9.1963	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Wenezuela	1.4.1990	3 miesiące	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Polska

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Argentyna	22.11.1990	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Brazylia	23.4.2000	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty wydawane w nagłych wypadkach Książeczka żeglarska
Chile	24.2.1995	90 dni	Paszporty zwykłe
Kostaryka	8.7.1992	90 dni	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Honduras	11.1.1994	90 dni	Paszporty zwykłe
Nikaragua	10.2.1995	90 dni	Paszporty zwykłe
Singapur	2.9.1999	30 dni	Paszporty zwykłe
Urugwaj	2.9.1991	90 dni	Paszporty zwykłe

Portugalia

Umawiająca się strona/strony	Wejście w życie umowy dwustronnej	Długość pobytu	Kategorie paszportów
Argentyna	15.11.1979	90 dni	Paszporty zwykłe
Australia	1.5.1963	90 dni	Paszporty zwykłe

Umawiająca się strona/strony	Wejście w życie umowy dwustronnej	Długość pobytu	Kategorie paszportów
Kanada	15.2.1958	60 dni	Paszporty zwykłe
Chile	Lipiec 1970 r.	90 dni	Paszporty zwykłe
Kostaryka	Czerwiec 1969 r.	90 dni	Paszporty zwykłe
Meksyk	2.4.1979	90 dni	Paszporty zwykłe
Monako	16.2.1959	90 dni	Paszporty zwykłe
Nowa Zelandia	1.1.1988	90 dni	Paszporty zwykłe
San Marino	1.9.1981	90 dni	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	Wrzesień 1979 r.	60 dni	Paszporty zwykłe
Urugwaj	Grudzień 1985 r.	90 dni	Paszporty zwykłe
Stany Zjednoczone Ameryki	Lipiec 1983 r.	60 dni	Paszporty zwykłe

Słowacja

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Argentyna	15.10.2001	90 dni	Paszporty zwykłe
	14.11.2001	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Brazylia	15.8.1991	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Chile	22.5.2000	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
	28.10.2000	90 dni	Paszporty zwykłe
Izrael	2.9.1997	3 miesiące	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
	2.9.1997	90 dni	Paszporty zwykłe
Japonia	22.3.2002	90 dni	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	15.7.1995	90 dni	Paszporty zwykłe
Malezja	15.8.1991	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Panama	12.8.1999	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
Paragwaj	23.12.1996	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Urugwaj	28.9.1995	3 miesiące	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Wenezuela	15.8.1991	30 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe

Finlandia

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	1961	90 dni	Paszporty zwykłe
Nowa Zelandia	1973	90 dni	Paszporty zwykłe

Szwecja

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Argentyna	6.9.1961	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Australia	1.11.1951	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Barbados	1.1.1969	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Brazylia	1.5.1956	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Kanada	30.6.1949	3 miesiące	Paszporty zwykłe

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Chile	1.1.1991	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Kostaryka	1.1.1968	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Honduras	1.2.1960	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Izrael	1.4.1966	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Japonia	8.8.1956	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Malezja	1.10.1960	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Mauritius	18.12.1968	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Meksyk	1.5.1954	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Nowa Zelandia	1.7.1948	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Nikaragua	24.5.1968	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Paragwaj	1.7.1963	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Singapur	1.8.1968	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Korea Południowa	1.9.1969	90 dni	Paszporty zwykłe
Trynidad i Tobago	1.10.1968	3 miesiące	Paszporty zwykłe
Urugwaj	1.4.1960	90 dni	Paszporty zwykłe

PAŃSTWA STOWARZYSZONE W RAMACH SCHENGEN

Islandia

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	29.4.1969	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Brazylia	28.8.1969	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Chile	1.6.1967	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Izrael	1.4.1966	3 miesiące	Paszporty zwykłe Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Japonia	20.11.1966	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Kanada	1.11.1962	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Malezja	1.7.1959	90 dni	Wszystkie paszporty
Meksyk	1.3.1966	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Nowa Zelandia	1.2.1974	3 miesiące	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	1.4.1970	90 dni	Wszystkie paszporty
Urugwaj	8.8.1991	3 miesiące	Wszystkie paszporty

Liechtenstein

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Albania	1.2.1969	90 dni	Paszporty dyplomatyczne
Antigua i Barbuda	1.10.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Bahamy	1.10.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Barbados	6.1.1971	90 dni	Wszystkie paszporty
Brunei	1.10.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Kostaryka	24.11.1966	90 dni	Wszystkie paszporty
Macedonia Północna	22.7.1998	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
Honduras	24.11.1966	90 dni	Wszystkie paszporty
Izrael	1.6.1967	90 dni	Wszystkie paszporty
Japonia	15.4.1957	90 dni	Wszystkie paszporty
Malezja	1.9.1960	90 dni	Wszystkie paszporty
Mołdawia	7.2.2004	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Nowa Zelandia	1.8.1948	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Panama	18.2.1967	90 dni	Wszystkie paszporty
Paragwaj	10.2.1964	90 dni	Wszystkie paszporty
Singapur	1.9.1960	90 dni	Wszystkie paszporty
Saint Kitts i Nevis	1.10.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	28.6.1979	90 dni	Wszystkie paszporty
Ukraina	1.1.2004	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
Wenezuela	14.10.1988	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
Hongkong, Specjalny Region Administracyjny	1.5.2000	90 dni	Wszystkie paszporty
Specjalny Region Administracyjny Makau	1.12.2005	90 dni	Wszystkie paszporty

Norwegia

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Argentyna	1.1.1962	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Australia	19.11.1951	90 dni	Wszystkie paszporty
Brazylia	1.3.1959	90 dni	Wszystkie paszporty
Brunei	1.7.1990	90 dni	Wszystkie paszporty
Kanada	1.1.1950	90 dni	Wszystkie paszporty
Chile	1.12.1991	90 dni	Wszystkie paszporty
Kostaryka	20.4.1969	90 dni	Wszystkie paszporty
Salwador	1.11.1959	90 dni	Wszystkie paszporty
Gwatemala	1.1.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Honduras	1.1.1960	90 dni	Wszystkie paszporty
Izrael	1.4.1966	90 dni	Wszystkie paszporty
Japonia	1.9.1956	90 dni	Wszystkie paszporty
Malezja	1.10.1960	90 dni	Wszystkie paszporty
Meksyk	1.2.1960	90 dni	Wszystkie paszporty
Nowa Zelandia	1.1.1950	90 dni	Wszystkie paszporty
Nikaragua	1.11.1960	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Panama	1.1.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Paragwaj	1.7.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Singapur	1.11.1968	90 dni	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	1.10.1969	90 dni	Wszystkie paszporty
Stany Zjednoczone Ameryki	1.8.1947	90 dni	Wszystkie paszporty
Urugwaj	1.3.1961	90 dni	Wszystkie paszporty
Wenezuela	15.12.1959	90 dni	Wszystkie paszporty

Szwajcaria

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Albania	1.7.2004	90 dni	Paszporty dyplomatyczne
Antigua i Barbuda	1.10.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Bahamy	1.10.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Barbados	6.1.1971	90 dni	Wszystkie paszporty
Brunei	1.10.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Chile	1.1.1949	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Kostaryka	24.11.1966	90 dni	Wszystkie paszporty
Macedonia Północna	22.7.1998	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
Honduras	24.11.1966	90 dni	Wszystkie paszporty
Izrael	1.6.1967	90 dni	Wszystkie paszporty
Japonia	15.4.1957	90 dni	Wszystkie paszporty
Malezja	1.9.1960	90 dni	Wszystkie paszporty
Meksyk	1.2.1994	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Mołdawia	7.2.2004	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe
Nowa Zelandia	1.8.1948	90 dni	Wszystkie paszporty
Panama	18.2.1967	90 dni	Wszystkie paszporty
Paragwaj	10.2.1964	90 dni	Wszystkie paszporty
Singapur	1.9.1960	90 dni	Wszystkie paszporty

Państwo trzecie	Wejście w życie umowy dwustronnej	Dozwolony czas pobytu	Kategorie paszportów objęte zakresem umowy
Saint Kitts i Nevis	1.10.1963	90 dni	Wszystkie paszporty
Korea Południowa	28.6.1979	90 dni	Wszystkie paszporty
Ukraina	1.1.2004	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
Wenezuela	14.10.1988	90 dni	Paszporty dyplomatyczne Paszporty służbowe/urzędowe Paszporty specjalne
Hongkong, Specjalny Region Administracyjny	1.5.2000	90 dni	Wszystkie paszporty
Specjalny Region Administracyjny Makau	1.12.2005	90 dni	Wszystkie paszporty

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.9346 – Investcorp/Aberdeen/JV)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2019/C 130/08)

1. W dniu 1 kwietnia 2019 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Investcorp Investment Holdings Limited („Investcorp”, Kajmany), ostatecznie kontrolowane przez SIPCO Holdings Limited,
- Aberdeen Asset Management plc („Aberdeen”, Zjednoczone Królestwo), spółka zależna należąca w całości do Standard Life Aberdeen plc,
- Concession Infrastructure Investments Manager Limited, nowo utworzone przedsiębiorstwo („JV”, Kajmany).

Przedsiębiorstwa Investcorp oraz Aberdeen przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem JV.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów w nowo utworzonej spółce będącej wspólnym przedsiębiorcą.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- Investcorp jest międzynarodową instytucją finansową występującą jako zleceniodawca oraz pośrednik w międzynarodowych transakcjach inwestycyjnych,
- Aberdeen jest globalną spółką inwestycyjną,
- Concession Infrastructure Investments Manager Limited będzie świadczyło usługi doradcze funduszom inwestycyjnym dotyczące inwestycji w projekty związane z infrastrukturą społeczną i gospodarczą realizowane w państwach zrzeszonych w Radzie Współpracy Państw Zatoki, w regionie Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej oraz w Turcji.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzeża sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9346 – Investcorp/Aberdeen/JV

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.9340 – Alliance Automotive Group/PartsPoint Group)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2019/C 130/09)

1. W dniu 1 kwietnia 2019 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji ⁽¹⁾.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Alliance Automotive Holding Limited („AAG”, Zjednoczone Królestwo),
- PartsPoint Group B.V. („PPG”, Niderlandy).

Przedsiębiorstwo AAG przejmuję, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem PPG. Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa AAG: dystrybucja hurtowa części do pojazdów lekkich i pojazdów ciężarowych na samochodowym rynku posprzedażowym we Francji, w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie i Polsce. We Francji AAG prowadzi również działalność w zakresie dystrybucji detalicznej,
- w przypadku przedsiębiorstwa PPG: dystrybucja hurtowa części zamiennych i akcesoriów do pojazdów lekkich w Belgii i Niderlandach.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9340 – Alliance Automotive Group/PartsPoint Group

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.9344 – Swiss Life/Montagu/Pondus)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2019/C 130/10)

1. W dniu 29 marca 2019 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Swiss Life Holding AG („Swiss Life”, Szwajcaria),
- Montagu Private Equity LLP („Montagu”, Zjednoczone Królestwo),
- Pondus GmbH & Co. KG („Pondus”, Niemcy).

Przedsiębiorstwa Life i Montagu przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Pondus.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Swiss Life: zakład ubezpieczeń,
- w przypadku przedsiębiorstwa Montagu: inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym,
- w przypadku przedsiębiorstwa Pondus: spółka działająca na rynku nieruchomości, która wydierżawia budynek biurowo-handlowy w Berlinie (Niemcy).

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9344 – Swiss Life/Montagu/Pondus

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL